

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/288/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118259664
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6118259664.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu SMSCREDITS s.r.o., IČO: 44769911, so sídlom v Žiline, Dlhá č. 95C, zastúpeného právnym zástupcom HRONČEK & PARTNERS s.r.o., IČO: 47248327, so sídlom v Žiline, Národná č. 10, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Róbert Hronček, advokát a konateľ, proti žalovanej L. D., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v Q. Q., v súčasnosti bytom v Q. Q., W. S.. XX, o zaplatenie 150,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 15Csp/50/2018-60 zo dňa 16.08.2018, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **zrušuje a vec mu vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol odpor žalovanej proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 15Csp/50/2018-55 zo dňa 25.06.2018; v odôvodnení uznesenia uviedol, že o žalobe žalobcu rozhodol platobným rozkazom zo dňa 25.06.2018, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 150,- € s príslušenstvom; dňa 31.07.2018 doručila žalovaná súdu odpor a súčasne návrh na zastavenie konania s odôvodnením, že dňa 17.08.2017 bolo v obchodnom vestníku zverejnené vyhlásenie oddlženia jej osoby; súd prvej inštancie argumentoval, že „podanie (odpor) žalovanej zo dňa 30.07.2018 doručené súdu dňa 31.07.2018 považoval za odpor bez vecného odôvodnenia a to z dôvodu, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4OdK/237/2017 zo dňa 11.08.2017 bol síce na majetok dlžníka (žalovanej) vyhlásený konkurz, avšak oznámením správcu bol konkurz zrušený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu (obchodný vestník 233/2017, dátum vydania 07.12.2017); v podanom odpore absentuje vecné odôvodnenie; žalovaná neuviedla žiadne iné konkrétne tvrdenia vecné alebo právne, ktoré by spochybňovali opodstatnenosť priznanej pohľadávky; žalovaná bola pritom v platobnom rozkaze poučená o následkoch podania odporu bez vecného odôvodnenia“; súd prvej inštancie rozhodol podľa § 267 ods. 2 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“).

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalovaná včas odvolanie zo dňa 21.09.2018 (č.l. 63-65 spisu). Rozhodnutie považovala za nesprávne, pretože súd prvej inštancie sa vecou nedostatočne zaoberal a dôkladne nezistil skutkový stav veci a súčasne po zistení vyvodil nesprávne právne závery; poukázala na to, že súd prvej inštancie konštatoval odpor proti platobnému rozkazu bez vecného odôvodnenia, súčasne uviedol, že v podanom odpore poukázala na skutočnosť, že prešla osobným bankrotom, ktorú súd prvej inštancie nepovažoval za dostačujúcu, pretože oznámením správcu v obchodnom vestníku bol konkurz zrušený; vyjadrila názor, že súd prvej inštancie opomína brať do úvahy fakt, že podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§166b); vyjadrila názor, že pohľadávka, ktorú si v tomto konaní uplatňuje žalobca je jednoznačne pohľadávka, ktorá mohla byť

uspokojená iba v konkurze, pretože vznikla pred vyhlásením konkurzu a žalobca si ju uplatňuje z titulu zmluvy o pôžičke č. 029383/13.04.15 zo dňa 13.04.2015; zdôraznila, že obdobné konanie vedené proti nej pod sp. zn. 9Csp/78/2017 bolo po podaní odporu proti platobnému rozkazu zastavené uznesením zo dňa 17.01.2018; ďalej uviedla, že v danej veci už bolo rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 13Csp/162/2016 zo dňa 15.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.08.2017 a ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 150,- € s príslušenstvom na základe zmluvy o pôžičke č. 029383/13.04.15 zo dňa 13.04.2015; žalobca sa teda svojho nároku na zaplatenie sumy 150,- € s príslušenstvom z titulu uvedenej zmluvy o pôžičke domáha opakovane, čo tvorí ďalšiu zásadnú prekážku konania; na základe uvedeného navrhla zrušenie napadnutého uznesenia o odmietnutí odporu a vrátenie vecí súdu prvej inštancie na opakované rozhodnutie, ktorým vydaný platobný rozkaz zruší a konanie zastaví.

2.2 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 02.11.2018 (č.l. 88-89 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie o odmietnutí odporu a odvolanie považuje za nedôvodné; zdôraznil, že mu neprináleží posudzovať procesné postupy súdu prvej inštancie, preto ak súd dospel k záveru, že v podanom odpore proti platobnému rozkazu absentuje vecné odôvodnenie bol jeho záver o odmietnutí odporu opodstatnený; pokiaľ žalovaná v podanom odpore poukázala na konkurz vyhlásený na jej majetok, žalobu v prejednávanej spore podal po zrušení konkurzu nakoľko má za to, že jeho nárok proti žalovanej trvá; žalovaná v podanom odpore nepoprela existenciu pohľadávky a ani neuviedla žiadne vecné alebo právne skutočnosti, ktoré by spochybnili existenciu pohľadávky; na základe uvedeného navrhol potvrdenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

2.3 Vyjadrenie žalobcu doručil odvolací súd žalovanej do vlastných rúk dňa 21.11.2018 na vedomie prostredníctvom pošty (č.l. 90 spisu).

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 písm. d) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.2 Podľa § 389 ods. 1 písm. d) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

3.3. Podľa § 391 ods. 1 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

4.1 Odvolanie žalovanej je dôvodné. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a obsah spisu v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o podanom odvolaní a dospel k záveru, že sú splnené procesné podmienky na zrušenie napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil existenciu dôvodov (splnenie procesných podmienok) na odmietnutie odporu žalovanej proti vydanému platobnému rozkazu; odpor proti platobnému rozkazu je potrebné vecne odôvodniť (§ 267 ods. 1 a 3 C.s.p.); na vecné odôvodnenie odporu postačuje žalovanému akékoľvek (skutkové alebo právne) tvrdenie spochybňujúce povinnosť uloženú platobným rozkazom; nie je rozhodujúce, či tvrdenie žalovaného v odpore je aj skutočne spôsobilé privodiť jeho (aspoň čiastočný) úspech v spore, pretože dôvodnosť tvrdenia (obrany) žalovaného v odpore v tejto fáze súd prvej inštancie neposudzuje; dôsledkom včas podaného a vecne odôvodneného odporu podaného oprávnenou osobou je (len) zrušenie platobného rozkazu (§ 267 ods. 3 C.s.p.); dôvodnosť tvrdenia (vecného odôvodnenia) uvedeného v odpore sa môže prejavovať až v ďalšom konaní nasledujúcom po zrušení platobného rozkazu; súdna prax za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 tiež zaujala názor, že pod vecným odôvodnením odporu (resp. odôvodnením odporu vo veci samej, čo chápe odvolací súd ako obsahovo totožné pojmy) je potrebné rozumieť „akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne) spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti zaplatiť žalobcovi ním uplatňovanú pohľadávku; nie je pritom rozhodujúce, či žalovaným uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie“ (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/439/2013 zo dňa 25.06.2015, sp. zn. 8Cdo/808/2015 zo dňa 26.01.2016, sp. zn. 2Cdo/74/2016 zo dňa 30.03.2017 alebo sp. zn. 2Cdo/201/2016 zo dňa 26.09.2017); podľa odvolacieho

súdu nie je dôvod pre záver, že zmenou právnej úpravy civilného procesu účinnej od 01.07.2016 by táto súdna prax stratila opodstatnenie (podklad); z tohto hľadiska tvrdenie žalovanej v odpore, že na jej majetok bol vyhlásený konkurz a preto je potrebné konanie zastaviť spĺňa podmienku vecného odôvodnenia odporu proti platobnému rozkazu podľa § 267 ods. 1 prvá a tretia veta C.s.p., pretože spochybňuje povinnosť uloženú platobným rozkazom.

5.1 Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo vydané v rozpore s ustanovením § 267 ods. 2 písm. c) C.s.p. na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); rozhodnutie o odmietnutí odporu proti platobnému rozkazu nie je rozhodnutím o veci samej; v zmysle vyššie uvedeného dôvodu, pre ktoré bolo toto rozhodnutie vydané neexistovali; na základe týchto zistení odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. d) C.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

5.2 Pri viazanosti názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.) súd prvej inštancie v ďalšom konaní rozhodne o zrušení platobného rozkazu (§ 267 ods. 3 C.s.p.) a následne posúdi dôvodnosť námietky žalovanej v odvolaní, že rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 13Csp/162/2016-49 zo dňa 15.06.2017, predstavuje prekážku rozhodnutej veci (res iudicata) vo vzťahu ku konaniu v prejednávanom spore (§ 230 C.s.p.) v prípade dôvodnosti s procesným následkom zastavenia konania (§ 161 ods. 2 C.s.p.); svoje rozhodnutie súd prvej inštancie primeraným spôsobom odôvodní.

6. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).